

5172 ZEMELJSKO ŽIVLJENJE - ILUZORNO ŽIVLJENJE....

17. julij 1951: knjiga 58 [Bertha Dudde](#)

Zemeljsko življenje je le navidezno bivanje. Takoj, ko boste ljudje to spoznali, boste dosegli točko vzpona. Potem boste živeli zavestno in si prizadevali za življenje, ki je resnični obstoj, ki se začne šele, ko vaše telo, materialna lupina vaše duše, umre in se duša lahko neovirano dvigne v duhovno kraljestvo. Vse, kar na Zemlji nastane pred vašimi očmi, vse, kar je za vas vidno, je le začasno oblikovana duhovna snov, ki mora na zemlji služiti svojemu namenu kot materija, ki omogoča duhovno zorenje. In tudi samo zemeljsko življenje je zgolj fizična funkcija, dokler duša v vas še ne razume, kaj je bila, je in bi morala biti.... Če duša med svojim zemeljskim življenjem ne pridobi tega razumevanja, bo dejansko še močnejše verjela v resničnost življenja, zemeljsko življenje se ji bo zdelo edino pomembno, zato si bo prizadevala živeti čim dlje in čim bolje na Zemlji. Ta želja se bo zmanjšala šele tedaj, ko bo postala razsvetlejša, saj se bo takrat začela zavedati resničnega življenja in zemeljsko življenje bo izginilo v enaki meri, kot bo resnično življenje postalo bolj dragoceno. Le tako bo duša lahko razlikovala med videzom in resničnostjo, šele takrat bo živela zavestno....

Življenje je dobila zato, da bi lahko med iluzornim življenjem dokazala svojo voljo, da bi lahko bila dejavna v določeni fazi moči, kjer lahko uporablja življenjsko energijo na Bogu všečen način in tako v resničnem življenju pridobi pravico, da prejme obilico moči in jo uporabi v skladu z Božjo voljo. Tako mora najprej prestati življenjsko preizkušnjo, da dokaže, da je primerna za prejem neomejene moči. Kajti samo uporaba te moči je dejansko življenje, v katerem je duša lahko ustvarjalno dejavna in opravlja tudi obsežno odrešitjsko delo. Če ne opravi preizkusa življenja, če napačno uporabi življenjsko energijo, s katero razpolaga, ji bo v resničnem življenju odvzeta zaloga moči, saj bi jo tako ali tako tudi napačno uporabila, če bi duša prejela brezpogojen dotok moči.

V zemeljskem življenju mora doseči določeno stopnjo zrelosti, zaradi katere bo primeren prejemnik in skrbnik moči v duhovnem kraljestvu. In za to je prejela svoj zemeljski obstoj. Vendar se to običajno obravnava kot končni cilj, ne pa kot sredstvo za doseg cilja, in se zato tudi napačno uporablja.... velja za edino zaželeno življenje, čeprav vsak človek ve, da sam tega življenja ne more podaljšati niti za en dan, ko pride njegova ura. In prav to bi ga moralo pripraviti do tega, da bi se zavedel ničvrednosti in minljivosti tistega, kar se mu zdi izjemno pomembno.

Človek kot inteligentno bitje bi moral poskrbeti za "potem" in se ne bi smel zadovoljiti s stvarmi, za katere velja zakon minljivosti. Zemeljsko življenje je le navidezno življenje, nekaj izposojenega, kar je lahko kadarkoli spet odvzeto.... Toda človek mora dobro upravljati z izposojenim bogastvom, uporablja naj ga tako, da bo prinašalo

znatne obresti ([Mt 25,14-30](#)), ne v zemeljsko - materialističnem smislu, ampak naj ga uporablja za pridobivanje duhovnega bogastva, potem bo življenjska energija pravilno uporabljena in življenjska preizkušnja bo uspešno prestana, potem bo človek primeren za duhovno življenje, za resnično življenje, ki bo trajalo večno....Amen.

[Bertha Dudde](#)